

Lech Franczak

Uśmiech Giocondy

Dziś Maria Magdalena
rozmawia przez telefon komórkowy
nosi buty na wysokich obcasach
sukienkę mini
próbując na drodze blasku i neonów wejść

jest kobietą której nie rozpieszcza życie
upada to znów się podnosi
z nadzieją że można samą siebie pokonać
a wtedy nie ujrzy już tych
co rzucają kamieniami

wierzy że obok niej jest Ktoś
kto czas cierniem mierzyć każe
kto rękę poda by mogła w czystości stanąć
i kogo Miłością nazywać będzie

na jej twarzy dojrzewa uśmiech Giocondy
jak blask wina na weselu w Kanie

© Lech Franczak

Giocondas Lächeln

Maria Magdalena
telefoniert mit dem Handy
trägt Absatzschuhe, ein Minikleid
versucht damit, auf die Sonnenseite zu kommen

wird nicht verwöhnt vom Leben
fällt und kommt wieder hoch
hat die Hoffnung
dass sie sich selbst besiegt

dann wird sie keinen mehr sehen
der Steine nach ihr wirft

sie glaubt, dass neben an Jemand ist
der mit den Dornen die Zeit messen ließ
ihr die Hand reicht, um sündenlos da zu stehen
ihn darf sie Liebe nennen

auf ihrem Gesicht reift Giocondas Lächeln
wie das Leuchten des Weins auf der Hochzeit von Kana

© Lech Franczak
© Małgorzata Płoszewska